

Ricards Pubertetsklinik

Scenen er et kontor, der har stået tomt mindst 1 år. Der hænger en nøgen pære ned fra loftet og der er nogle støvede kontormøbler, som den tidligere ejer, en ejendomsrådgiver, ikke gad tage med, da han flyttede.

Lyden fra en noget ussel (skrattende) kassettebåndoptager, der spiller ELVIS-musik (Jailhouse Rock) nærmer sig. RICARD kommer ind på scenen. Han (ca. 35 år gl.) er iført gul skjorte – sort nappa-jakke – hvidt eller turkisfarvet slips – sorte cowboystøvler med udpræget skæve hæle. Han har noget, der ligner en ELVIS frisur og bakkenbarter samt et lille sort gangster-overskæg. Armlænke og store ringe i zigeunerguld. Han kommer slæbende på en stor brun plastic-kuffert, en kassettebåndoptager, en flaske champagne, 2 champagneglas. Og et legemsstort billede indpakket i brunt papir med sejlør omkring. RICARD er i strålende humør, meget energisk og ikke uden en vis, lidt pågående charme. Han lægger bagagen af, tager et par hurtige step i takt til musikken og tænder lyset – det hele ser sølle og trøstesløst ud, men RICARD betragter det med et lykkeligt smil.

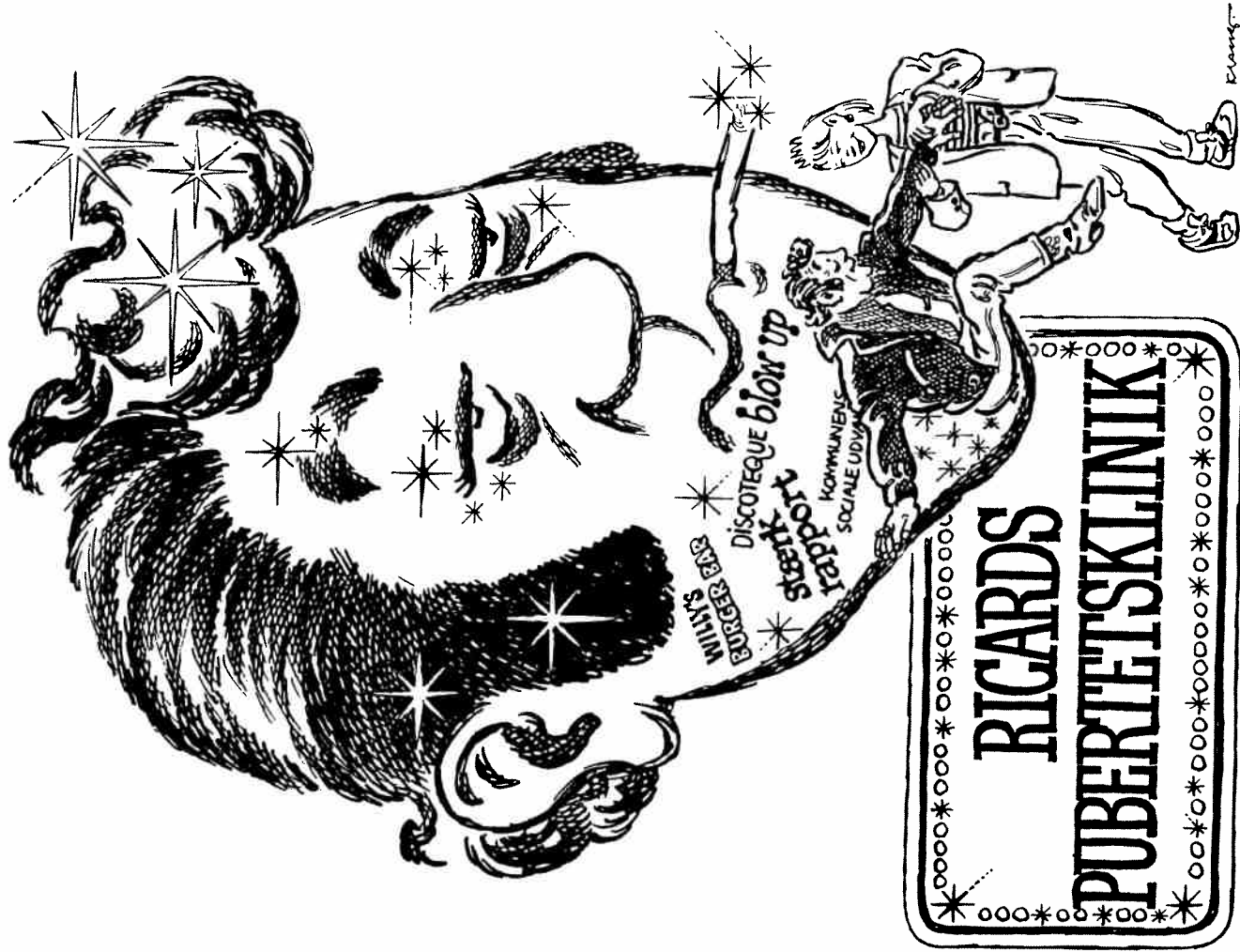
RICARD: Lækkert mand – lææækkert.

[Knipser i fingrene og går lidt rundt og nyder synet, stryger fingrene hen over skrivebordet. De bliver helt fedtede af støv, som han med et træk på skuldrene tørrer af i bukserøven.]

RICARD: Det skal bare fikses lidt op, så sidder den lige i skabet, mand (udtales skavet).

[RICARD går fløjende hen og roder et spejl op af kufferten. Han hænger spejlet på et tilfældigt søm, spejlet hænger så lavt, at han må stå helt krumbøjjet for at se i det. Så tager han en elektrisk barbermaskine og barberer omhyggeligt overskægget af. Han dupper sig med fingrene, der hvor overskægget har siddet og får et finurligt grin på.]

RICARD: Det er surt at hedde kurt, men det er sejt at hedde RICARD.

[Han retter på slipsen og bruger kammen flittigt, mens han omhyggeligt studerer sig selv i spejlet.]

RICARD (anerkendende): Du ser sgu da meget godt ud **RICARD**, lidt sol og lidt luft – så er den gamle dreng tilbage på banen.

[Stepper et par gange. Retter igen på tøjet.]

RICARD: Så skal der være party (udtales på dansk).

[Meget hurtigt lykkes det **RICARD**, i takt til den nu stemningsfulde, lidt skratende **ELVIS** på kassetten og ved hjælp af et stykke hvidt papir, champagnen og glassene, samt en buket kunstige blomster, han fisker op af kufferten, at skabe en festlig og forventningsfuld stemning i rummet.]

RICARD træder et skridt tilbage og betragter sit værk med tilfredshed. Så går han målbevidst hen mod den store brune pakke.]

RICARD: Og så til aftenens specielt indbudte.

[Han bakser billedet hen på midten af scenen og pakker op, således at billedet er vendt ud mod publikum og **RICARD** står bag billedet. Billedet forestiller **RICARD** i fængsel, han stikker hovedet ud mellem tremmerne og holder om tremmerne med begge hænder.]

Billedet er taget, mens **RICARD** havde overskæg (det, han lige har barberet af). Han har kakhifarvet fangedragt. Baggrunden er sort, og foroven sidder evt. et skilt med fangenummer.]

RICARD: Rigtig hjertelig velkommen, **KURT ANDERSEN**.

[**RICARD** vender sig væk fra billedet et øjeblik og gentager **KURT** på en måde, der tydeligt viser, at han synes, det er dødsygt at hedde **KURT**.]

RICARD (med et grin): Det er surt at hedde **KURT**, men det er sejt at hedde **RICARD**.

[**RICARD** begynder at åbne champagnen.]

RICARD: Nu gir **RICARD** en lille en, og så skal vi to ha os en meget alvorlig snak.

RICARD (*løfter sit glas mod KURT*): Jeg er ked af at måtte sige det KURT – men vi to er færdige med hinanden – helt færdige (*drikker en lille tår*).

[*I det følgende illustrerer RICARD det, han siger, ved meget overdrevent at pege på henholdsvis KURT, henholdsvis sig selv.*]

RICARD: Ser du, den kriminelle del af mig, nemlig dig KURT ANDERSEN, blir i fængslet – mens den lovlige, charmerende og begavede del af mig, nemlig mig, blir uden for fængslet – og hedder fra nu af RICARD. (*Nipper saligt til champagnen*). Helt ærligt, synes du ikke, det er et skide godt navn, jeg har fundet på – ikke noget efternavn – ikke noget mellemnavn – bare RICARD.

[*RICARD går hen til kufferten og henter en stabel askebægre og stiller dem stolt på bordet.*]

RICARD: Eget navn på askebægrene, hva' behar?

[*Fra nu af og indtil RICARD lægger sig for at sove, drikker han tæt både af sit eget og kurts glas. Han bliver langsomt temmelig beruset.*]

RICARD: Det er faneme heller ikke småting, du har lokket mig til gennem livet – men nu er det slut – du kan ikke lokke mig til flere numre – Det har taget mig 18 år og 11 gange bag tremmerne, men nu har jeg fundet ud af det: Det dumme man kan gøre er at være kriminel. Og det kan jeg godt sige dig KURT, de fedeste fiduser bliver lavet inden for lovens rammer af lovlige borgere ... Ham sagføreren, vi sad sammen med de sidste par måneder, han har sgu gjort mig til et helt andet menneske – Det var helt fænomenalt, hvad han ku af lovlige numre – Hvis ikke han havde gået rundt og pralet med det, så havde de sgu aldrig fået ham.

[*RICARD rejser sig op og begynder at gå over mod WC'et, mens han knapper bukserne op.*]

RICARD: Undskyld mig et øjeblik – jeg skal lige smide Anakondaen i Fajancen.

[*RICARD snakker, mens han tisser, gerne så man lige kan se hans hoved.*]

RICARD: Altså, en lovlig fidus er bedre end en ulovlig fidus – og nu skal onkel RICARD fortælle dig, hvordan han vil lave kroner – mange kroner. Ser du, da far her var bartender på Diskoteque Himself, altså det korte øjeblik, der gik, inden du fik mig overtalt til at låne af kassen, der nåede jeg at lære én vigtig ting: Der er penge i de unge – mange penge – Altså RICARD, siger jeg nu til mig selv – skal du tjene nogen lette kroner, så er det hos de unge, de skal hentes.

[*RICARD smådrikker under hele foredraget og gør et nummer ud af at vise KURT, hvor godt det smager.*]

RICARD: Sådan en aften på disko kostede i bajere og indgang (*regner i hovedet*) mindst 100 kr. – og de kom flere gange om ugen – Ja, det ved jeg alt om – de fleste var alt for generte til at få gang i erotikken, så de hang oppe i baren og fortalte den gamle her om alle deres problemer – og det er her, RICARDS uhyggeligt geniale hjerne kommer ind i billedet: De unge har kroner, de elsker at bruge, og de unge har problemer, de elsker at snakke om – fidusen KURT – fidusen er, at i stedet for at betale 100 kr. på disko, betaler de 100 kr. på RICARDS PUBERTETSKLINIK. (*Gentager ordene med beundring i stemmen*) RICARDS PUBERTETSKLINIK... Kan du ikke se det for dig, det er genialt, mand ... Og så er det jo ikke en skid mere kriminelt at lave en pubertetsklinik end det er at lave et solarium – bortset fra altså, at man ikke får hudkræft på en pubertetsklinik.

[*RICARD løfter den nu næsten tomme flaske.*]

RICARD: Det er nu lidt ærgerligt, du ikke må drikke i fængslet – Jeg blir dødberuset af alt det her (*hælder det sidste op i glasset*). Slotskøbing er bare perfekt. Og da vi to var unge og på knallertferie med ELVIS og alle rødderne – da lå vi faktisk 4 dage ved Slotskøbing Strand (*drømmende og lidt sentimentalt*) – 16 år – måneskin – Slotskøbing Strand – og en rødhåret pige, der hed ALICE, – hvor var det skønt – (*peger på KURT*) det er sgu den bedste

sommerferie, vi har haft – (sagligt) men det siger jo ikke så meget, de fleste af dem har vi jo tilbragt på Hotel Gitterly. Nå, i morgen tidlig starter arbejdet – og så skal du se, hvordan en lovlig fidus-mager går til den. – Jeg har nemlig været på biblioteket og hente alle de bøger, jeg ku få om ungdomsproblemer.

[RICARD går hen i kufferten og kommer slæbende på 10 tykke bøger, lægger dem op på bordet i fine bunker og begynder at læse op af titlerne.]

RICARD: Håndbog i ungdomsidentitet – Unges mentale og seksuelle problemer – Regressiv adfærd hos skizofrene unge (opgiver at læse flere) Nå, nu skal der råsoves – det bliver en hård dag med studierne i morgen.

[RICARD lægger sig på gulvet og trækker et stykke maskinpapir over sig.]

RICARD: Go' nat KURT.

[Lyset dæmpes, og blid ELVIS (»Are You Lonesome Tonight«) fylder rummet. Musikken forsvinder, det bliver nat. Det er morgen, der lyder en politi sirene – Ricard vågner og springer rædselsslagen op – han er bange – lyden forsvinder – Ricard falder til ro igen.

Han ligner nogle svære tømmere mænd.]

RICARD: Den blev høj i går, hva' KURT?

[Går hen i kufferten og henter 3 forskellige slags vitaminpiller – han sluger en af hver slags uden vand og med noget besvær.]

RICARD: Man må passe helbredet.

[Vakler over til kufferten og fisker to kæmpestore håndvægte frem, så stiller han sig, som om han var hovedaktøren i et body-building show.]

RICARD: 10 hver morgen, så holder man kroppen i form.

[Han kæmper sig frem til at tage 5 – må så give op, smiler undskyldende til KURT.]

RICARD: Nå, hva faen, så tar jeg bare 15 i morgen, så passer pengene. (Knipser i fingrene og ryster sig lidt) Nå, nu har man det allerede bedre.

[RICARD bliver meget energisk og begynder at rydde op, d.v.s. han fejer glas, flaske, dug, blomster og askebæger ned i en papirkurv – så går han hen og fisker et kæmpestort kaffekrus og et King Size glas Nescafé op af kufferten. Han hælder kaffe (meget) op i kruset.]

RICARD: Mmmhm (dufter til Nescaffen i kruset). Nu håber jeg sgu, der er varmt vand i hanen.

[RICARD snakker, mens han går ud og hælder vand i kaffen.]

RICARD: Følg så godt med, KURT ANDERSEN, om et øjeblik vil du se RICARD HURTIGLÆSER pløje sig igennem 10 bøger med svedig pubertetslitteratur – 2 bøger om dagen (RICARD kommer ind med sin lunkne kaffe). Og det er tirsdag i dag, d.v.s. RICARDS PUBERTETS-KLINIK, Slotskøbing Afdeling, åbner mandag morgen.

[RICARD sætter sig til rette, nipper til kaffen, roder i lommerne og fisker en kuglepen (en af dem, hvor tøjet glider af damen, når man vender den på hovedet), en noget læst notesbog og et par sygekassebriller op af lommen. Så tager han brillerne på og står op i en tyk bog.

Når RICARD læser i bogen, høres en stemme i højttaleren, tør, saglig og uden nogen form for betoning. Stemmen høres kun, når RICARD læser. Når han ser frem for sig og tænker, holder stemmen op.]

STEMMEN (mand): Puberteten er den periode, hvor kønsorganerne modnes og begynder at fungere.

RICARD (nikker bekræftende): mmmhm.

STEMMEN: Der er meget store individuelle forskelle på tidspunktet for kønsmodningens indtræden, og begge køn oplever en periode med fedme tidligt under kønsmodningen.

RICARD: Kønsmodningen – det er et fedt ord, KURT, – kønsmodning.

[RICARD læser videre.]

STEMMEN: Hos drenge kan nocturnal ejaculation – naturlig sædafgang – skabe en del bekymring, det er imidlertid et ganske normalt tegn på organets funktionsdygtighed.

RICARD (*begejstret*): Det er en skide god bog, KURT.

[Smiler lidt frækt til KURT og hengiver sig ivrigt til de videre studier.]

STEMMEN: Nyere forskning har vist, at tidligere tiders frygt for skadelige virkninger af såkaldt overdreven onani er ganske ubegrundet.

[RICARD laver et »skidegodt«-tegn med tommelfingeren over mod KURT.]

RICARD: Vi kan leve længe endnu, KURT.

[RICARD lægger den opslåede bog til side og tager fat i en anden bog.]

RICARD: Jeg skal lige se, om de andre bøger er lige så fede.

[Slår op og kigger i den nye bog.]

STEMME (*denne gang kvinde*): En større skandinavisk undersøgelse af 14-18-årige har vist, at 80 % af de unge er meget bekymrede over deres udseende.

RICARD: Hold kæft mand – det kender jeg fra mig selv.

STEMMEN: De unges svigtende fornemmelse af egen identitet gør, at de som forbrugergruppe er meget påvirkelige. Ungdommen af i dag er et særligt marked, hvor der kan hentes store profitter hjem.

RICARD: Gud mand, jeg skal jo ha sat en annonce i avisen.

[RICARD går hen til telefonen og studerer en glemt telefonaftale.]

RICARD: Her er det – Slotskøbing Tidende (*drejer nummeret*).

JOURNALIST: Ja – det er Slotskøbing Tidende.

RICARD: Jeg ville gerne indrykke en annonce.

JOURNALISTEN: Fyt løs.

RICARD: Ja, i ovejskriften skal der stå: RICARDS PUBERTETSKLINIK.

JOURNALISTEN: RICARDS hvad for noget?

RICARD (*som om det var det mest naturlige i verden*): PUBERTETSKLINIK.

JOURNALISTEN: Det lyder sgu interessant – og videre.

RICARD: Har du ungdomsproblemer – så prøv hos RICARD. RICARD er ekspert i kønsmodning (*udtaler sit nye ord overdrevent omhyggeligt*).

RICARD har studeret hos HAL JOHNSON i LOS ANGELES.

RICARD kender det fra sig selv.

RICARD har altid god tid.

P. S. RICARD sladrer ikke.

JOURNALISTEN (*interesseret og med nogen respekt i stemmen*): Er du uddannet i Staterne, RICARD (*udtaler RICARD på overdrevent engelsk*).

RICARD: Det kan man godt sige yes.

JOURNALISTEN: Ved du hvad, du, jeg fyrer en lille artikel af om klinikken – det gir kunder.

RICARD (*lidt nervøs*): Jamen, jeg har – øh – ikke tid til at blive interviewet lige nu.